

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 34/05
23.03.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Vladimira Tamaša, predsednik veća, Nede Antonić i Ljubice Milutinović, članova veća, u pravnoj stvari predlagača AA, protiv protivnika predlagača BB, radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi predlagača izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu R.1-252/2003 od 22. marta 2004. godine, u sednici veća održanoj 23 marta 2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE žalba tužioca kao neosnovana i potvrđuje rešenje Okružnog suda u Beogradu R.1-252/2003 od 22. marta 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Ožalbenim rešenjem ne priznaje se strana sudska odluka - presuda jednočlanog prvostepenog suda Janjina, Grčka, broj 98/2003 u odsustvu tužioca koja je doneta i objavljena u Janjini 12.3.2003. godine na vanrednom javnom zasedanju u sudnici bez prisustva parničnih strana i punomoćnika tuženog, koja je objavljena privremeno izvršivom i kojom je dodeljeno isključivo tuženom vršenje nadzora nad maloletnom decom parničnih stranaka, tj. ovde podnosiocu zahteva.

Protiv prvostepenog rešenja predlagač je blagovremeno podneo žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, obrazlažući kao u žalbi.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 365. u vezi sa članom 381. Zakona o parničnom postupku drugostepeni sud nalazi da je žalba neosnovana.

Ožalbena rešenja nije zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka na koju drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti niti se žalbom ukazuje na povrede odredaba parničnog postupka koje bi mogle biti od uticaja na donošenje zakonite i pravilne odluke.

Pravilno je prvostepeni sud utvrdio da je oblik odlučivanja presude čije se priznanje traži, a broj 98/2003 doneta i objavljena kao privremenom izvršivom u Janjini - država Grčka, kontumaciona presuda - presuda zbog izostanka.

Nadalje, iz stanja u spisima proizilazi da su protivnik predlagača i maloletna deca učesnika u postupku državljani Republike Srbije i SRJ i to maloletni VV od __. godine a maloletni GG od __. godine, dakle pre donošenja presude čije se priznanje traži. Prebivalište protivnika predlagača i maloletne dece učesnika u postupku je DD, sada Državna zajednica Srbija i Crna Gora.

Pri ovakvom činjeničnom utvrđenju pravilno je prvostepeni sud odlučio kao u ožalbenom rešenju.

Ovo sa razloga što je članom 374. stav 2. Zakona o braku i porodičnim odnosima Republike Srbije, određeno da se u sporovima iz porodičnih odnosa između roditelja i maloletne dece ne može izreći presuda zbog izostanka, a članom 91. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja da se strana sudska odluka neće priznati ako je u suprotnosti sa Ustavom utvrđenim osnovama društvenog uređenja. Iz ovog sledi da se konkretni pravni odnos između učesnika u postupku, a povodom presude čije se priznanje traži, nije mogao rešiti presudom zbog izostanka.

Članom 89. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja određeno je da se strana sudska odluka neće priznati ako u odnosnoj stvari postoji isključiva nadležnost suda ili drugog organa Savezne Republike Jugoslavije, a članom 66. stav 2. istog Zakona da ako su tuženi i dete državljani SRJ i ako oboje imaju prebivalište u SRJ nadležnost suda SRJ je isključiva.

U sklopu konkretnih okolnosti presuda čije se priznanje traži je suprotna citiranim zakonskim propisima koji predstavljaju osnove društvenog uređenja zemlje u kojoj se priznanje odluke traži. Ujedno, ožalbeno rešenje nije u suprotnosti sa odredbama Evropske konvencije o priznanju i izvršenju odluka o staranju o deci i o ponovnom uspostavljanju odnosa staranja a koja je potvrđena Zakonom o potvrđivanju Evropske konvencije o priznanju i izvršenju odluka o staranju o deci i o ponovnom uspostavljanju odnosa staranja ("Službeni list SRJ" – Međunarodni ugovori broj 1/01).

Sa toga razloga žalbeni navodi predlagača da je presuda čije se priznanje traži zasnovana na zakonu zemlje u kojoj je doneta, te da postoji potvrda privremenog izvršenja iste, su bez uticaja za donošenje drugačije odluke.

Sledstveno iznetom, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ovog rešenja a na osnovu člana 380. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku.

Predsednik veća – sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpavka

OK